

Συμβιβασμοί και διαπραγματεύσεις όχι για το λαό!

Όσο προχωρούν οι διαπραγματεύσεις της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ με τους «εταίρους» (δηλαδή τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, την Κομισιόν, την ΕΚΤ, το ΔΝΤ κ.λπ.), όσο σε περισσότερα συμφωνούν, τόσο εντείνεται το δίλημμα που λειτουργεί στο λαό ως εκβιασμός, με σκοπό να αποδεχθεί, να στηρίξει το όποιο αντιλαϊκό αποτέλεσμα αυτής της διαπραγμάτευσης.

Από τη μια, προβάλλεται ο κίνδυνος της κρατικής χρεοκοπίας και της εξωτερικής υποτίμησης και, από την άλλη, παρουσιάζονται οι αναδιαρθρώσεις, τα αντιλαϊκά δηλαδή μέτρα, ως ελπιδοφόρα, «αντιυφεσιακά» και εκσυγχρονιστικά που θα οδηγήσουν σε πορεία καπιταλιστικής ανάπτυξης, με ταυτόχρονο όφελος για το κεφάλαιο και τα λαϊκά στρώματα. Κυβερνητικά στελέχη κάνουν λόγο για συμφωνία με αστερίσκους, ενώ το κυβερνητικό κόμμα καλεί ήδη το λαό να διαδηλώσει «μαζί με την κυβέρνηση».

Η εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα πρέπει να απορρίψουν το συγκεκριμένο κάλπικο δίλημμα με οποιονδήποτε τρόπο και αν το θέσει η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ (π.χ. με κάποιο δημοψήφισμα). Στην ουσία, η κυβέρνηση καλεί το λαό να επιλέξει τους τρόπους, τους όρους και το χρόνο «νέας σφαγής» των αναγκών και των δικαιωμάτων του, για λογαριασμό των κερδών του κεφαλαίου. Καλεί, δηλαδή, το λαό να αποδεχτεί ως δεδομένες τις μεγάλες απώλειές του της περιόδου της βαθιάς κρίσης και νέες διαδοχικές λίστες αντιλαϊκών μέτρων για να διασφαλιστεί η «ανταγωνιστικότητα» των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων, η ικανότητα της ανάκαμψης των κερδών του κεφαλαίου.

Πλήρωσαν την κρίση, θα πληρώσουν και την ανάκαμψη;

Οι εργαζόμενοι, τα λαϊκά στρώματα πρέπει να σκεφθούν:

Πλήρωσαν, μάτωσαν από το 2009 μέχρι σήμερα για την καπιταλιστική οικονομική κρίση, τα βάρη της οποίας τούς φόρτωσε το κεφάλαιο με τις «μνημονιακές» πολιτικές που εφάρμοσαν οι διάφορες εναλλασσόμενες κυβερνήσεις με τη συμμετοχή βασικού πυρήνα των αστικών κομμάτων (ΠΑΣΟΚ - ΝΔ - ΛΑ.Ο.Σ. - ΔΗΜΑΡ).

Σήμερα, καλούνται να πληρώσουν τα βάρη της ανάκαμψης, τα βάρη της προσπάθειας να ξανανέβει η κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων σε επίπεδα που να μπορούν να διαγκωνίζονται με τους ανταγωνιστές τους.

Κρύβει η συγκυβέρνηση ότι αυτός ο στόχος προϋποθέτει αντιλαϊκά μέτρα διαρκείας για το λαό.

Κρύβει ότι γι' αυτόν το λόγο, δεν πείραξε ούτε «τρίχα» από το αντιλαϊκό - αντεργατικό πλαίσιο της προηγούμενης περιόδου.

Κρύβει ότι, γι' αυτόν το λόγο, με μεγάλη ευκολία αθέτησε όποιες υποσχέσεις για ορισμένα ψίχουλα περιλάμβανε στο πρόγραμμά της.

Κρύβει ότι, οι στόχοι ενίσχυσης του κεφαλαίου που διατύπωνε και προεκλογικά ο ΣΥΡΙΖΑ, όχι βεβαίως στις φτωχογειτονιές, αλλά στα διεθνή και ελληνικά φόρουμ του κεφαλαίου, δεν πάνε μαζί με τα εργατικά - λαϊκά δικαιώματα.

Κρύβει η κυβέρνηση ότι, όσο και να ματώσουν οι εργαζόμενοι, το ενδεχόμενο μιας χρεοκοπίας δεν εξαρτάται από αυτό, αλλά από μεγάλες διαπραγματεύσεις και παζάρια που διεξάγονται σε επίπεδο Ευρωζώνης για λογαριασμό μεγάλων επιχειρηματικών συμφερόντων.

Κρύβει η κυβέρνηση ότι, όσο και να ματώσουν οι εργαζόμενοι, το ενδεχόμενο μιας νέας κρίσης είναι υπαρκτό, αφού σημειώνονται συνολικά δυσκολίες στην ανάκαμψη της καπιταλιστικής οικονομίας, στην Ελλάδα, στην Ευρωζώνη και διεθνώς.

Κρύβει η κυβέρνηση, επίσης, ότι ακόμα και στο ενδεχόμενο που η καπιταλιστική οικονομία περάσει σε ανάκαμψη, αυτή προϋποθέτει τσακισμένα τα εργατικά - λαϊκά δικαιώματα, θα έρθει να πατήσει πάνω στις μειωμένες απαιτήσεις του λαού που έχουν διαμορφωθεί τα προηγούμενα χρόνια. Η ανάπτυξη για λογαριασμό του κεφαλαίου δεν συμβαδίζει ούτε με την ανάκτηση απωλειών ούτε με την κάλυψη των εργατικών - λαϊκών αναγκών.

Κριτήριο οι λαϊκές ανάγκες

Ας αναρωτηθούν οι εργαζόμενοι με τι κριτήρια θα πρέπει να κρίνουν την έκβαση της διαπραγμάτευσης, τον «έντιμο ή επώδυνο συμβιβασμό», ή ακόμα και το ενδεχόμενο μη συμφωνίας:

- Θα επανέλθουν όλα όσα έχασαν οι εργαζόμενοι τα προηγούμενα χρόνια, όσες απώλειες είχαν σε εισόδημα και εργασιακά, ασφαλιστικά δικαιώματα;
- Θα αντιμετωπιστεί η μαζική ανεργία, που σήμερα κυριαρχεί ιδιαίτερα στις νεότερες ηλικιακά κατηγορίες, με θέσεις σταθερής εργασίας με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα;
- Θα καταργηθούν οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις, η εργασιακή περιπλάνηση, οι διαφοροποιήσεις, μισθολογικές - δικαιωμάτων, που δίνουν τη δυνατότητα στους εργοδότες να πιέζουν για μισθούς πείνας;
- Θα ανακτηθούν όσα έχασαν τα ασφαλιστικά ταμεία, εξαιτίας της εισφοροδιαφυγής της εργοδοσίας και των παιχνιδιών του αστικού κράτους με τα αποθεματικά τους. Θα εξασφαλιστεί το δικαίωμα σε δημόσια και δωρεάν καθολική Κοινωνική Ασφάλιση για όλους;
- Θα αντιμετωπιστούν τα οξυμένα προβλήματα που υπάρχουν στο δημόσιο σύστημα Υγείας και Πρόνοιας; Θα καλυφθούν οι σύγχρονες ανάγκες στην Υγεία; Θα

αντιμετωπιστεί η επιχειρηματική δράση στην Υγεία, η οποία αποτελεί παράγοντα που σπρώχνει όλο το σύστημα Υγείας στην επιχειρηματικότητα;

Αυτά και άλλα πολλά που αφορούν ζωτικές εργατικές - λαϊκές ανάγκες πρέπει να μπουν στο επίκεντρο του προβληματισμού των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων. Τίποτα δεν προμηνύει ότι τα παραπάνω θα απαντηθούν θετικά για τους εργαζόμενους. Σε αυτό συνηγορούν τα νέα αντιλαϊκά μέτρα που μπαίνουν στην ατζέντα της διαπραγμάτευσης. Συνηγορεί η στάση της εργοδοσίας, όπως εκφράστηκε και στους «κοινωνικούς διαλόγους», που έστησε η κυβέρνηση και στη γνωμοδότηση της ΟΚΕ για τις εργασιακές σχέσεις.

Αντίθετα, μπορούμε με βεβαιότητα να πούμε ότι στο τέλος των διαπραγματεύσεων οι ελληνικοί επιχειρηματικοί όμιλοι έτσι ή αλλιώς θα εξασφαλίσουν:

-- Την περίφημη ρευστότητα, δηλαδή χρήμα μέσω του κράτους και των τραπεζών, προκειμένου να προχωρήσουν τα επενδυτικά τους σχέδια.

-- Τη συνέχιση του καθεστώτος που εξασφαλίζει φθηνή εργατική δύναμη, αξιοποιώντας ελαστικές εργασιακές σχέσεις, μεθόδους μοιράσματος της ανεργίας κ.ά.

-- Νέα προνόμια, φοροαπαλλαγές, διευκολύνσεις στο όνομα της ανάκαμψης.

-- Νέα πεδία κερδοφορίας μέσω των ιδιωτικοποιήσεων σε συνεργασία με άλλους διεθνείς επιχειρηματικούς ομίλους.

Αυτά και άλλα πολλά είναι που θα προσφέρει η συμφωνία στο κεφάλαιο, στους επιχειρηματικούς ομίλους.

Για το συμφέρον των εργατών

Ο λαός, οι εργαζόμενοι θα πρέπει να απορρίψουν αυτά τα ψευδοδιλήμματα και να διαλέξουν το δρόμο της πραγματικής ρήξης και σύγκρουσης με γνώμονα τα δικά τους συμφέροντα, τις δικές τους ανάγκες.

Ο δρόμος αυτός περνάει μέσα από την προσπάθεια ανασύνταξης του εργατικού κινήματος, περνάει σήμερα μέσα από την κοινή πάλη των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων σε μια μεγάλη λαϊκή συμμαχία.

Περνάει σήμερα μέσα από τον αγώνα του λαού, όχι για ντεκόρ στους κυβερνητικούς ελιγμούς στο πλαίσιο της διαπραγμάτευσης, αλλά κάτω από τις δικές του σημαίες, δηλώνοντας καμία ανοχή στη νέα συμφωνία - στο νέο μνημόνιο που προετοιμάζει νέες μεγάλες μακροχρόνιες αντιλαϊκές δεσμεύσεις. Διεκδικώντας την κατάργηση, εδώ και τώρα, όλων των μνημονίων και των εφαρμοστικών τους νόμων, όλου του αντεργατικού - αντιλαϊκού πλαισίου, την ανάκτηση των απωλειών,

ξεκινώντας από συγκεκριμένα άμεσα μέτρα πραγματικής ανακούφισης του λαού. Διεκδικώντας τις σύγχρονες εργατικές - λαϊκές ανάγκες.

Ο δρόμος αυτός οδηγεί σε ρήξη με την ΕΕ, το κεφάλαιο και την εξουσία του. Απαραίτητες προϋποθέσεις για να μπορέσει ο λαός, οι εργαζόμενοι να βγουν έξω από τους φαύλους κύκλους της κρίσης και της ανάκαμψης, να σταματήσουν να πληρώνουν ένα χρέος που δε δημιούργησαν, να απαλλαγούν από τις δεσμεύσεις συμμετοχής σε ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς.

Κάνοντας τα συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής λαϊκή περιουσία, αποδεσμεύοντας τη χώρα από την ΕΕ, σχεδιάζοντας κεντρικά, επιστημονικά την οικονομία και τις κοινωνικές υπηρεσίες, έτσι ώστε να αξιοποιείται πλήρως ο πλούτος που υπάρχει στη χώρα, να κατανέμει τους πόρους και το εργατικό δυναμικό, ώστε να έχουν μόνιμη και σταθερή δουλειά όλοι και όλες, να έχει ως βάση την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών που θα οδηγούν στην ευημερία του λαού και του τόπου.

ΚΟ ΚΚΕ
Μεγάρων – Νέας Περάμου